

ROMANIA
TRIBUNALUL BIHOR
SECȚIA COMERCIALĂ

599/2008

Dosar nr. 6211/111/2008

SENTINȚA Nr. 150/CA/2010

Ședința publică din data de 17 februarie 2010

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE : [Nume]

GREFIER : [Nume]

Pe rol fiind pronunțarea hotărârii în cauza de contencios administrativ și fiscal înaintată de **reclamanta** [Nume] în contradictoriu cu **pârâții DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR și DIRECȚIA REGIONALA VAMALA INTERJUDEȚEANĂ BIHOR ORADEA**, având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal făcut în cauză nu se prezintă părțile.

Procedura este legal îndeplinită.

Se constată că în data de 17 februarie 2010, instanța considerând cauza lămurită a reținut-o spre soluționare, fapt consemnat în încheierea de ședință din acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, fiind amânată pronunțarea pentru data de 17 februarie 2010, apoi pentru data de 17 februarie 2010.

INSTANȚA

deliberând,

Constată că prin cererea înregistrată la Tribunalul Bihor la data de 12.12.2008, legal timbrată, reclamanta [Nume] a chemat în judecată pe pârâtele **GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR și DIRECȚIA REGIONALA VAMALA INTERJUDEȚEANĂ BIHOR ORADEA** și a solicitat anularea deciziei nr. 39/20.10.2008 emisă de D.G.F.P. Bihor precum și a actului constatator nr. 216/2002 și a procesului verbal de majorări și penalități nr. 374/2002 întocmite de către pârâta Direcția Regională Vamala Interjudețeană Bihor Oradea.

Prin cererea sa reclamanta arătată că, actele administrativ fiscale atacate au fost date cu încălcarea principiului neretroactivității legii civile întrucât în speță erau incidente prevederile H.G. 626/1997 și respectiv ale Legii 114/1997 și nu ale H.G. 1114/2001, care a intrat în vigoare abia la 01.01.2001. Invocă în sprijinul afirmațiilor sale sentința civilă nr. 5155/2002 a Judecătoriei Oradea. A susținut și faptul că în orice caz obligația sa de plată a datoriei vamale s-a stins prin prescripție, conform Decretului 167/1958 în termenul de 3 ani.

Pârâta D.G.F.P. Bihor a solicitat respingerea ca neîntemeiată a cererii și menținerea actelor atacate ca legale și temeinice. În motivarea poziției sale

a arătat că reclamanta a introdus în țară, prin Biroul Vamal de control și vămuire la Frontiera Borș un autoturism marca Ford Scorpio, conform declarației vamale de tranzit nr. 2321 din 27.02.1998, dar nu s-a prezentat în termenul stabilit de organele vamale la Biroul Vamal Oradea pentru definitivarea regimului vamal de tranzit.

S-a susținut și faptul că în speță sunt incidente prev. art. 95 și 98 alin.1 din Legea 141/1997, privind Codul vamal al României completate cu prev. art. 164 alin.1 și 2 și art. 165 alin. 1 și 2 din Regulamentul de aplicare a Codului Vamal al României, aprobat prin HG nr. 626/1997 și menținute prin H.G. 1114/2001, care prevăd că regimul de tranzit vamal se încheie atunci când mărfurile și documentele corespunzătoare sunt prezentate la Biroul Vamal de destinație.

S-a arătat că titulara operațiunii de tranzit vamal este reclamanta și aceasta avea obligația ca în termen de 10 zile, stabilit prin declarația vamală de tranzit nr. 2321/27.02.1998 să se prezinte la biroul vamal de destinație pentru încheierea regimului vamal suspensiv.

Cât privește excepția invocată s-a arătat că invocarea de către reclamantă a termenului de prescripție de 3 ani prev. de Decretul nr. 167/1958 este neîntemeiată deoarece în baza 41 alin.1 din O.G.61/2002 a fost emisă somația nr. 3375/2003, iar conform prev. art. 99 lit. c) din același act normativ termenul de prescripție se întrerupe pe data îndeplinirii în cursul executării silită a unui act de executare silită.

Instanța reține că reclamanta a invocat tardivitatea depunerii întâmpinării de către pârâtă, excepție care a fost respinsă având în vedere faptul că prin aceasta nu s-au solicitat probe noi, pârâta reiterând susținerile din decizia de soluționare a contestației.

Analizând probele administrate și normele legale incidente, instanța a constatat următoarele:

Cât privește excepția prescripției dreptului de a cere executarea silită a obligațiilor stabilite în sarcina reclamantei cu titlu de datorie vamală instanța constată că este neîntemeiată și o va respinge nefiind incidente în cauză prevederile Decretului - lege nr. 167/1958, fiind vorba de recuperarea unor creanțe fiscale care au un regim juridic special și care sunt supuse termenului de prescripție de 5 ani, potrivit C.pr.fiscală.

Constată faptul că organul vamal a emis o somație înregistrată sub nr. 3375/27.02.2003 care a întrerupt cursul prescripției, dată de la care a început să curgă un termen nou.

Cât privește fondul litigiului dedus judecății, constată că reclamanta contestă măsurile dispuse de organele vamale prin actul constatator nr. 6/2002 și procesul verbal de majorări și penalități de întârziere nr. 7/2002 privind plata la bugetul de stat a sumei totale de lei.

Reclamanta a introdus în țară prin Biroul vamal de control și vămuire la frontiera Borș, un autoturism marca Ford Scorpio, conform declarației vamale de tranzit nr. 2321/27.02.1998, fără să se fi prezentat în termenul stabilit în scopul definitivării regimului vamal de tranzit, aspect necontestat de aceasta.

Cât privește susținerea reclamantei în sensul că sumele au fost stabilite în sarcina sa cu încălcarea dispozițiilor legale, respectiv cu aplicarea unor prevederi legale care nu erau în vigoare la data întocmirii declarațiilor

vamale, instanța reține că este neîntemeiată întrucât numai sub aspectul aplicării sancțiunii contravenționale s-a aplicat o amendă în altă limită decât cea prevăzută de HG 626/1997, aspect constatat și de către instanța investită cu plângerea împotriva procesului verbal de contravenție, însă cât privește calculul obligațiilor fiscale, acesta s-a făcut potrivit legislației în vigoare la data introducerii bunului în țară și a normelor de procedură ulterioare, reclamanta nefăcând o dovadă contrară celor reținute.

Având în vedere aceste considerente instanța în temeiul art. 18 din Legea 554/2004 va respinge ca neîntemeiată cererea și va menține în întregime actele fiscale contestate.

Respinge excepția prescripției invocată de reclamanta.

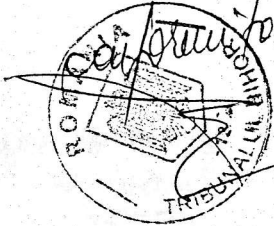
Respinge cererea formulată de **reclamanta**

cu sediul ales în municipiul Oradea, str. Bacaloglu, nr. 29, apart. 18, județul Bihor în contradictoriu cu **pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR** cu sediul în Oradea, str. Dimitrie Cantemir, nr. 2b, județul Bihor și **DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ INTERJUDEȚEANĂ ORADEA** cu sediul în Oradea, str. Armatei Române, nr.4, județul Bihor.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică, din data de 17 februarie 2010.

Handwritten signature

Handwritten text

Handwritten horizontal line

Se comunica cu:

- reclamanta **„Societatea Aaa”** cu sediul ales în municipiul Oradea, str. **„Aaa”**, nr. 29, apart. 18, județul Bihor
- pârâtele **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BIHOR** cu sediul în Oradea, str. Dimitrie Cantemir, nr. 2b, județul Bihor
- **DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ INTERJUDEȚEANĂ ORADEA** cu sediul în Oradea, str. Armatei Române, nr.4, județul Bihor.